

Lectio Divina segédanyag

C év – Lk 16,1-13

A Szentmise evangéliumi szakaszához

Lectio Divina munkacsoport:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka

Szerkesztő

Asztalos Livia

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Sárszegi Judit

Lektorálta: Nyúl Viktor

Okosan használjuk fel a ránk bízott javakat!

Abban az időben Jézus ezt a példabeszédet mondta tanítványainak:

„Egy gazdag ember előtt bevádolták intézőjét, hogy eltékozolja ura vagyonát. Erre ő magához hívatta és így szólt hozzá: »Mit hallok rólad? Adj számot gazdálkodásodról, mert nem maradhatsz tovább intézőm.«

Az intéző így gondolkodott magában: »Mitévő legyek, ha Uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek házukba, ha gazdám elmozdít az intézőségből.« Egyenként magához hívatta tehát urának adósait. Megkérdezte az elsőt: »Mennyivel tartozol uramnak?« Azt felelte: »Száz korsó olajjal.« Erre azt mondta neki: »Vedd elő adósleveledet, ülj le hamar, és írd ötvenet.« Aztán megkérdezett egy másikat: »Te mennyivel tartozol?« »Száz véka búzával« – hangzott a válasz. »Fogd adósleveledet – mondta neki –, és írd nyolcvanot.«

Az úr dicsérte a hűtlen intézőt, hogy okosan járt el. Bizony, a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál. Mondom tehát nektek: Szerezsetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy amikor meghaltok, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

* (Abban az időben Jézus ezeket mondta tanítványainak:)

Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki pedig hűtlen a kicsiben, az a nagyban is hűtlen. Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízna rátok az igazi értéket? És ha a máséban nem voltatok hűek, ki adja oda nektek a tiéteket? Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy: ragaszkodik az egyikhez, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

¹ Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

És mondta pedig a tanítványoknak: „Volt egy gazdag ember, akinek volt egy intézője, és ezt bevádolták nála, hogy szétszórja a vagyonát.

² καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν.

És hívva őt mondta neki: 'Mit hallok rólad? Adj számot intézői tevékenységedről, ugyanis nem folytathatod tovább intézőként működésedet.'

³ εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

Mondta pedig magában az intéző: 'Mit teszek, most hogy az uram megfoszt engem az intézői tevékenységtől? Kapálni nincs erőm, koldulni szégyellek.

⁴ ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

Rájöttem, hogy mit tegyek, hogy szívesen fogadjanak be engem a házaikba, amikor elmozdítanak intézői tevékenységemből.

⁵ καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

És odahívva az urának az adósai közül minden egyest, mondta az elsőnek: 'Mennyivel tartozol az uramnak?'

⁶ ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

Az pedig mondta: 'Száz bát (=3690 liter) olajjal.' Az pedig mondta neki: 'Vedd az adósságleveledet, és leülve gyorsan írd ötvenet (=1845 liter)!'

⁷ ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

Majd mondta a másiknak: 'Te pedig mennyivel tartozol?' Az pedig mondta: 'Száz véka (=39300 liter) gabonával.' Mondja neki: 'Vedd az adósságleveledet, és írd nyolcvanot (=31440 liter)!'

⁸ καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν.

És dicsérte az úr az igazságtalan intézőt, mert okosan cselekedett: mert ennek a világcorszaknak a fiai okosabbak a világcorszak fiainál a maguk fajtája iránt.

⁹ Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

És én mondom nektek, szerezzetek (tegyetek) magatoknak barátokat az igazságtalan Mamónból (vagyomból), hogy amikor véget ér (a földi élet), befogadjanak titeket az örök sátrakba (hajlékokba).

¹⁰ Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

Aki hűséges az igen kicsiben, az a többen is hűséges, és aki az igen kicsiben hamis, az a többen is hamis.

¹¹ εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

Ha tehát a hamis Mamónban nem vagytok hűségesek, ki fogja rátok bízni az igazit?"

¹² καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

És ha a máséban nem vagytok hűségesek, ki fogja odaadni nektek a tiéteket?

¹³ Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Semelyik szolga nem szolgálhat két úrnak: ugyanis vagy az egyiket gyűlölni fogja, és a másikat szeretni fogja, vagy az egyikhez ragaszkodni fog, és a másikat meg fogja vetni. Nem szolgálhattok Istennek és a Mamónnak.”

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹Dicebat autem et ad discipulos: „ Homo quidam erat dives, qui habebat vilicum, et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius.

¹Aztán a tanítványokhoz fordult: „Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozolja vagyonát.

¹A tanítványoknak pedig ezt mondta: »Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát.

¹Aztán tanítványaihoz fordult: „Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozolja vagyonát.

¹Monda pedig az ő tanítványainak is: Vala egy gazdag ember, kinek vala egy sáfára; és az bevádolták nála, hogy javait eltékozolja.

¹Majd szólt tanítványaihoz is:

– Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát.

²Et vocavit illum et ait illi: “Quid hoc audio de te? Redde rationem vilicationis tuae; iam enim non poteris vilicare”.

²Magához hívatta, és így szólt hozzá: Mit hallok felőled? Adj számot vagyonomról, mert nem maradhatsz tovább intéző.

²Erre magához hívatta és azt mondta neki: ‘Mit hallok rólad? Adj számot gazdálkodásodról, mert nem lehetsz tovább az intézőm!’

²Magához hívatta tehát és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számot a vagyonkezelésről. Nem maradhatsz tovább intézőm.

²Hívá azért azt, és monda néki: Mit hallok felőled? Adj számot a te sáfárságodról; mert nem lehetsz tovább sáfár.

²Hívatta, és így szólt hozzá: „Mit hallok rólad? Adj számot a sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár!”

³Ait autem vilicus intra se: “Quid faciam, quia dominus meus aufert a me vilicationem? Fodere non valeo, mendicare erubesco.

³Az intéző így gondolkodott magában: Mitévő legyek? Uram elveszi tőlem az intézőséget. Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek.

³Az intéző ezt mondta magában: Mitévő legyek, hisz uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek.

³Az intéző így gondolkodott: mitévő legyek? Uram elveszi tőlem az intézőséget. Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek.

³Monda pedig magában a sáfár: Mit míveljek, mivelhogy az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyenlek!

³Erre a sáfár így gondolkodott magában: „Mit tegyek, ha uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek.

⁴Scio quid faciam, ut, cum amotus fuero a vilicatione, recipiant me in domos suas”.

⁴Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek házukba, amikor elcsap az intézőségből.

⁴Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek a házukba, miután elmozdított az intézőségből.

⁴Tudom már, mit tegyek, hogy befogadjanak házukba az emberek, mikor elmozdít az intézőségből.

⁴Tudom mit tegyek, hogy mikor a sáfárságtól megfosztatom, befogadjanak engem házaikba.

⁴Tudom már, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a sáfárságból, legyen, aki befogad a házába.”

⁵Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: "Quantum debes domino meo?".

⁵Egyenként magához hívatta urának minden adósát. Megkérdezte az elsőt: Mennyivel tartozol uramnak?

⁵Magához hívta tehát urának minden egyes adósát, és megkérdezte az elsőtől: 'Mennyivel tartozol uramnak?'

⁵Egyenként magához hívatta ura minden adósát. Az elsőtől megkérdezte: mennyivel tartozol uramnak?

⁵És magához hivatván az ő urának minden egyes adósát, monda az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak?

⁵Egyenként magához hívatta ura adósait. Megkérdezte az elsőtől: „Mennyivel tartozol uramnak?”

⁶At ille dixit: "Centum cados olei". Dixitque illi: "Accipe cautionem tuam et sede cito, scribe quinquaginta".

⁶Száz korsó olajjal – felelte. Erre azt mondta neki: Fogd adósleveledet, ülj le hamar, és írd ötvenet.

⁶Az így felelt: 'Száz korsó olajjal.' Erre azt mondta neki: 'Fogd adósleveledet, ülj le hamar, és írd ötvenet!'

Száz korsó olajjal, felelte az. ⁶Vedd elő adósleveledet, mondta neki, ülj le hamar és írd ötvenet.

⁶Az pedig monda: Száz bátus olajjal. És monda neki: Vedd a te írásodat, és leülvén, hamar írd ötvenet.

⁶Az így felelt: „Száz kanna olajjal.” Erre azt mondta neki: „Itt van az adósleveled, ülj le gyorsan, és írd ötvenet!”

⁷Deinde alii dixit: "Tu vero quantum debes?". Qui ait: "Centum coros tritici". Ait illi: "Accipe litteras tuas et scribe octoginta".

⁷Aztán megkérdezett egy másikat: Te mennyivel tartozol? Száz véka búzával – hangzott a válasz. Fogd adósleveledet – mondta neki –, és írd nyolcvanot.

⁷Azután megkérdezte a másikat: 'Hát te mennyivel tartozol?' Az így válaszolt: 'Száz véka búzával.' Erre azt mondta neki: 'Fogd adósleveledet, és írd nyolcvanot!'

⁷Aztán egy másiktól kérdezte: hát te mennyivel tartozol? Száz mérő búzával, volt a válasz. Vedd elő adósleveledet, mondta neki, és írd nyolcvanot.

⁷Azután monda másnak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig monda: Száz kórus búzával. És monda annak: Vedd a te írásodat, és írd nyolcvanot.

⁷Azután a másiknak azt mondta: „Te mennyivel tartozol?” Az így válaszolt: „Száz mérő búzával.” Erre így szólt hozzá: „Itt van az adósleveled, írd nyolcvanra!”

⁸Et laudavit dominus vilicum iniquitatis, quia prudenter fecisset, quia filii huius saeculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt.

⁸Az úr dicsérte a mihaszna intézőt, hogy okosan járt el. – Igen, a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál.

⁸Az Úr megdicsérte a hamis intézőt, hogy okosan cselekedett; mert a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál.

⁸Az úr megdicsérte a hűtlen intézőt, mert okosan cselekedett. Bizony a világ fiai okosabbak a maguk nemében a világosság fiainál.

⁸És dicséré az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében.

⁸Az úr megdicsérte a hamis sáfárt, hogy eszesen járt el. E világ fiai egymás között eszesebbek, mint a világosság fiai.

⁹Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut, cum defecerit, recipiant vos in aeterna tabernacula.

⁹Azt mondom hát nektek: Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogyha majd elfogy, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba.

⁹Azt mondom hát nektek: Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor az elmúlik, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

⁹Én is azt mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy amikor meghaltok, befogadjanak titeket az örök hajlékba.

⁹Én is mondom nektek, szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy mikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba.

⁹Mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba!

¹⁰Qui fidelis est in minimo, et in maiori fidelis est; et, qui in modico iniquus est, et in maiori iniquus est.

¹⁰Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki a kicsiben hűtlen, az hűtlen a nagyban is.

¹⁰Aki kicsiben hű, a nagyban is hű; és aki a kicsiben gonosz, az a nagyban is gonosz.

Aki kicsiben hű, az hű a nagyban is; ¹⁰aki pedig hűtlen a kicsiben, a nagyban is hűtlen.

¹⁰A ki hű a kevesen, a sokon is hű az; és a ki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.

¹⁰Aki a legkisebb dologban megbízható, megbízható a nagyban is, és aki a legkisebb dologban hamis, az hamis a nagyban is.

¹¹Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis, quod verum est, quis credet vobis?

¹¹Ha tehát a hamis mammonon nem kezeltétek hűen, ki bízza rátok az igazit?

¹¹Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízza rátok az igazit?

¹¹Ha tehát a hamis mammonban hűek nem voltatok, ki bízza rátok azt, ami igazi érték?

¹¹Ha azért a hamis mammonon hívek nem voltatok, ki bízná rátok az igazi kincset?

¹¹Ha tehát a hamis mammonnal nem voltatok megbízhatók, ki bíz rátok igaz értéket?

¹²Et si in alieno fideles non fuistis, quod vestrum est, quis dabit vobis?

¹²És ha a máséban nem voltatok hűek, ki adja oda nektek a tiéteket?

¹²És ha a máséban nem voltatok hűek, akkor ki adja oda nektek azt, ami a tiétek?

¹²S ha a máséban hűek nem voltatok, ki fogja odaadni nektek azt, ami a tiétek?

¹²És ha a másén hívek nem voltatok, ki adja oda nektek, a mi a tiétek?

¹²És ha a máséval nem voltatok megbízhatók, ki adja oda nektek azt, ami a tiétek?

¹³Nemo servus potest duobus dominis servire: aut enim unum odiet et alterum diliget, aut uni adhaerebit et alterum contemnet. Non potestis Deo servire et mammonae ”.

¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Mert az egyiket gyűlöli, a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.”

¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak; mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.«

¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket s a másikat szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez s a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”

¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.

¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

1.1.3. Behatárolás

Az irgalmasság három példabeszédét követően (Lk 15) Jézus a tanítványaihoz fordul az igazságtalan intéző történetével (Lk 16,1-8a), és az ahhoz kapcsolódó tanítással, következtetésekkel (Lk 16,8b-13). Ezt követően pedig egy másik gondolat kapcsán már a farizeusokhoz beszél (Lk 16,14-18). Tehát az általunk vizsgált szakasz a Lk 16,1-13 versek között határolható be.

1.1.4. Szó szerinti üzenet

Lukács hangsúlyozni szeretné, hogy:

- A keresztény embernek el kell döntenie, hogy az Úrnak, vagy a vagyonnak (a gonosznak) akar szolgálni.
- A meghozott döntéshez Jézus követőinek viszont hűségnek kell maradniuk mind a kisebb, mind a nagyobb eseményekben.
- A földi életet felelősen kell élni, nagylelkűen megnyílván a rászorulóknak, és az elesettek felé. Ezeket az irgalmas gesztusokat dicséri meg az Úr, s kéri az övéitől.
- Az irgalmas és hűséges életvitelnek jutalma a mennyország öröme.
- A keresztények legyenek nyitottak arra, hogy másoktól tanuljanak, tapasztalatot szerezzenek.

1.1.5. Kulcsszavak rövid elemzése

φρονίμως / φρονιμότεροι (*fronimosz/fronimóteroí*): 'okosan/ okosabbak' (Lk 16,8)

A szó melléknévként ('okos') az evangéliumokban Máténál és Lukácsnál található meg az újszövetségi Szentírásban. Jelöli azt az embert, aki hallgatja, és megcselekszi az Úr Jézus szavait, s ezzel hasonlít ahhoz a férfihez, aki sziklára építette a házát (Mt 7,24). Továbbá jellemzi azt a hűséges rabszolgát is, akit a gazdája abban a tevékenységben talál, amivel megbízta (Mt 24,45; Lk 12,42). Utal a Mester felhívására, hogy tanítványai legyenek okosak, mint a kígyók (Mt 10,16), illetve az öt okos szűzre, akik lámpásaikba olajat is hoztak magukkal (Mt 25,2.4.8-9). Végül Jézus megállapítja, hogy a világ fiai bizonyos szempontból okosabbak, az Úr követőinél, akiket arra ösztönöz a Mester, hogy tanuljanak tőlük (Lk 16,8).

Határozó szó formájában ('okosan') egyedül Lukács használja, amivel leírja az intéző eljárásának helyes mivoltát (Lk 16,8).

Összegezve tehát a bibliai „okos” magatartás az Isten iránti engedelmisségben és hűségben, s az eszerinti életvitelben nyilvánul meg. Ezzel szemben balga az az ember, aki nem engedelmeskedik az Úrnak, nem marad hűséges hozzá, s nem követi törvényeit, vagyis bűnt követ el (vö. Péld 24,9; Préd 7,25; Préd 10,2; Mt 7,26; Mt 25,2)

δοῦλεῦεν (*dúleuejn*): 'rabszolgamunkát végez, szolgál, rabszolgaként engedelmeskedik' (Lk 16,13)

A kifejezés az evangéliumokban egyrészt negatív tartalmú: a vagyonnak (a Mamónnak) (Mt 6,24; Lk 16,13) a szolgálatára, illetve a szolgálat helytelen értelmezésére utal (Lk 15,29; Jn 8,33). Másrészt pedig pozitív jelentésű, amikor az Úr iránti szolgálatot jelöli (Mt 6,24; Lk 16,13). Ez utóbbi jelenik meg Pálnál is, aki a tevékenységét az Úrnak való szolgálatként írja le (ApCsel 20,19), aki arra szólít fel, hogy ne szolgáljunk a bűnnek (Róm 6,6). Továbbá azt hangsúlyozza, hogy a Lélek, és ne a betű szerinti legyen a szolgálatunk (Róm 7,6), illetve Isten, és ne a bűn törvényének szolgáljunk (Róm 7,25).

A szó tehát képletesen a teljes odaadást, engedelmisséget fejezi ki, ahogy egy rabszolga viszonyul gazdájához. Csak az a fontos, hogy az ember kinek a szolgálatára adja oda, és teszi fel az életét!

1.2. Kontextuális – kánoni párhuzamok

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

6,24 “De jaj nektek, gazdagok, mert már megkaptátok vigaszotokat.”

12,33 “Adjátok el, amitek van, adjátok oda a rászorulóknak. Készítsetek magatoknak kimeríthetetlen erszényt, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol nem fér hozzá tolvaj, és nem rágja szét a moly.”

12,42 “Az Úr így válaszolt: „Ki a hű és okos sáfár, akit ura szolgálói fölé rendelt, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket az élelemből?”

15,13.17 “Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét és elment egy távoli országba. Ott léha életet élve eltékozolta vagyonát.” “Ekkor magába szállt: Apám házában a sok napszámos bővelkedik kenyérben – mondta –, én meg éhen halok itt.”

19,17 “Jól van, derék szolga! – felelte neki. – Mivel a kicsiben hű voltál, hatalmad lesz tíz város felett.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 6,24 "Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is."

Mt 12,36 "Mondom nektek: az emberek az ítélet napján minden fölösleges szóról számot adnak, amit kiejtenek a szájukon."

Mt 25,21 "Jól van, te hűséges, derék szolga – mondta neki ura. – Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe!"

Jn 8,12 "Egy másik alkalommal így beszélt Jézus: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága."

Jn 12,36 "Amíg veletek van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek." Ezeket mondta Jézus, aztán elment, és többé nem mutatkozott."

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Tób 4,9-10 "Így szép kincset gyűjtesz magadnak az ínséges napokra. Az alamizsna ugyanis megment a haláltól és attól, hogy a sötétségre kerülj."

Iz 22,19 "Kivetlek tisztségedből, és elmozdítalak hivatalodból."

ApCsel 19,40 "Mert különben annak a veszélynek tesszük ki magunkat, hogy a mai zavargás miatt bevádolnak bennünket, és nincs semmi érvünk, amivel megokolhatnánk ezt a csődületet." Ezekkel a szavakkal feloszlatta a gyűlést."

Róm 14,2 "Némelyik azt hiszi, hogy mindenfélét ehet, az aggályos azonban csak zöldségfélével táplálkozik."

Zsid 4,13 "Semmilyen teremtett dolog nem marad előtte rejtve; minden föl van fedve és nyitva van az előtt, akinek számadással tartozunk."

Zsid 13,17 "Engedelmeskedjete elöljáróitoknak, kövessétek őket, mert ők vigyáznak rátok, abban a tudatban, hogy számot adnak lelketekről. Bárcsak örömmel tehetnék, nem sóhajtozva, mert hisz az nem válnék javatokra."

1Pt 4,5 "De számot adnak majd annak, aki készen áll rá, hogy ítélkezzék élők s holtak fölött."

Jel 13,6 "Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit."

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Tanítóhivatali vonal

2.1.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

A világosság fiai

736 A Lélek ezen ereje által tudnak Isten fiai gyümölcsöt hozni. Ő, aki beoltott minket az igaz Szőlőtőbe, a Lélek fakaszt általunk gyümölcsöt, ami "szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás" (Gal 5,22--23). A Lélek a mi életünk; minél inkább megtagadjuk önmagunkat, annál tevékenyebbé tesz bennünket a Lélek:

A Szentlélek által adatik a visszahelyezés a Paradicsomba, a fölmenetel a mennyek országába, a visszatérés a fogadott fiúságba: az, hogy megkapjuk a bizalmat, hogy Atyánknak szólíthassuk Istent, örökösei leszünk Krisztus kegyelmének, a világosság fiainak hívnak, és részesei vagyunk az örök dicsőségnek.

1695 A keresztények, "miután megigazultak (...) az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelkében" (1Kor 6,11), megszenteltek és meghívott szentek, "a Szentlélek temploma" (1Kor 6,19) lettek. A "Fiú Lelke" tanítja őket imádkozni az Atyához, és életükké válva cselekvésre indítja őket, hogy a Lélek gyümölcseit teremjék tevékeny szeretettel. A Szentlélek, gyógyítván a bűn sebeit, lelki átformálással belsőleg megújít, megvilágosít és megerősít, hogy mint "a világosság fiai" (Ef 5,8) "minden jóságban, igazságosságban és igazságban" (5,9) éljünk.

1216 "E fürdőt megvilágosodásnak is nevezik, mely lélekben megvilágosítja azokat, akik részesei ennek a (katekétikus) tanításnak." A megkeresztelt ember, amikor a keresztségben megkapja az Igét, aki "az igaz világosság, mely megvilágosít minden embert" (Jn 1,9), miután "megvilágosodott", maga is a "világosság fia", és "világosság" (Ef 5,8) lesz:

Isten adományai közül a keresztség a legszebb és legcsodálatosabb. (...) A következő nevekkel illetjük: ajándék, kegyelem, kenet, megvilágosodás, romolhatatlanság köntöse, újjászületés fürdője, pecsét és minden más, ami igazán érték. Ajándék, mert azok kapják, akik semmit sem hoznak magukkal; kegyelem, mert a bűnösök kapják;

baptismus, mert a bűnök elmerülnek a vízben; kenet, mert szent és királyi (mint azok, akiket fölkenetek); megvilágosítás, hiszen ragyogó fény; köntös, mert eltakarja szégyenünket; fürdő, mert megmosdat; pecsét, mert megőrizz bennünket és Isten uralmának jele.

Hamis mammon

1723 A megígért boldogság erkölcsi döntések elé állít minket. Fölszólít, hogy tisztítsuk meg szívünket rossz hajlamaitól és törekedjünk mindenekfölött keresni Istent. Arra tanít, hogy az igazi boldogság nem található meg a gazdagságban vagy a jólétben, sem az emberi dicsőségben vagy a hatalomban; sem bármiféle emberi tevékenységben, akármilyen hasznos legyen is, mint a tudományok, a technika, a művészetek; sem bármi teremtményben, hanem egyedül Istenben, aki minden jónak és minden szeretetnek forrása:

"A gazdagság napjainkban nagy istenség; a sokaság, emberek tömege hódol neki önként. A boldogságot a szerencsével mérik, és a szerencsével mérik a tiszteletreméltóságot is. (...) Ez abból a meggyőződésünkből ered (...), mely szerint a gazdagsággal minden lehetséges. Az egyik mai bálvány tehát a gazdagság, a másik bálvány a hírnév. (...) A hírnév, azaz közismertnek lenni, a világban hírnevet támasztani, odáig jutott, hogy önmagában jónak, kiemelkedő jónak, tiszteletreméltó dolognak tekintik. (...) »Sajtóhírnévnek« lehet mondani."

2.2.2. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál pápa: Redemptor hominis

Lk 16,8

11. Krisztus misztériuma, mint az Egyház küldetésének és a kereszténységnek fundamentuma

A II. Vatikáni Zsinat hallatlan nagy munkát végzett annak érdekében, hogy kialakuljon az Egyháznak az a teljes és általános önismerete, melyről VI. Pál első enciklikájában beszélt. Ez az önismeret – vagy inkább az Egyház sajátos öntudata – „dialógusban” születik, melynek létrejöttéhez először oda kell fordulni a „másikhoz”, ahhoz, akivel beszélni akarunk. Az egyetemes zsinat nagy lökést adott ennek a sajátosan egyházi önismeretnek a kialakulásához azzal, hogy elénk tárta a

földkerekség vallásainak „térképét”. Ezenkívül megmutatta, hogyan helyezkednek el ezen a térképen az egyes vallások, beleértve az ateizmus régebben nem ismert, korunkat azonban nagyon jellemző, különböző okokból kiinduló, politikai határok közé rendezett, szervezett formáit is.

A vallást a Zsinat először egyetemes jelenségként nézi, mely az emberiség történelmét a legősibb időktől fogva kíséri. Ezután tárgyalja a különféle nem keresztény vallásokat, végül magát a kereszténységet. A Zsinatnak az a dokumentuma, mely a nem keresztény vallásokkal foglalkozik, telve van azoknak a lelki javaknak megbecsülésével, melyek a vallás és az erkölcsi tanítás révén vannak jelen az emberiség életében, s áthatják az egész emberi kultúrát, sőt az anyagi javakkal szembeni elsőbbségüket is elismeri. Az egyházatyák méltán csodálták a különféle vallásokban az egyetlen igazság képeit, mintaz „Ige magvait”¹, melyek minden ember különféle utakon, de egyetlen cél felé törő forró vágyakozásáról tanúskodnak: e vágy Istent akarja birtokolni és egyúttal éppen az Isten felé törekvés révén az egyes ember és az emberi nem életének teljes értelmét szeretné megragadni. A Zsinat különleges figyelmet szentelt a zsidó vallásnak, megemlékezve arról a nagy lelki kincstárról, mely közös birtoka a keresztényeknek és a zsidóknak; de tiszteletet mutatott az iszlám követői iránt is, akik Ábrahám hitében osztoznak².

Miután a Zsinat így föltárta a valóságot, az Egyház és a keresztények egyenként is teljesebb tudatára ébredhetnek Krisztus misztériumának, „mely századok és nemzedékek óta el volt rejtve Istenben”³ azért, hogy a maga idejében fény derüljön rá: ez történik az ember Krisztus Jézusban, és minden nemzedék Benne kapja ezt a kinyilatkoztatást. Krisztusban és Krisztus által Isten teljesen megmutatkozott az embereknek, és véglegesen közel jött hozzánk; ugyanakkor Krisztusban és Krisztus által vált világossá az embernek a maga méltósága és fölmagasztalása, de tudatára ébredt a természetét meghaladó értékeknek és az emberi élet rendeltetésének is.

Ezért mindannyiunknak – akik csak Krisztus követői vagyunk – köréje kell gyűlnünk és körülötte kell kapcsolatot találnunk egymással. Ez a közösség azonban – mely a legkülönbélebb életkörülmények között élő, eltérő hagyományokkal, struktúrákkal és tanításokkal rendelkező egyházak vagy egyházi közösségek között alakul – nem valósítható meg a kölcsönös megismerésért és a teljes egység útjában álló akadályok eltávolításáért való szüntelen fáradozás nélkül. Azt azonban máris hirdethetjük, és

---

¹ Lat. semina verbi. Vö. Florilegium Patristicum I-II. (Szent Jusztinosz: Apologia 46,14; 7,14; 10,13; 13,34. 81,125,133.) Bonn, 1911. - SCh. 30:117. (Alexandriai Kelemen: Stromata I,19, 91, 94) - AG 11; LG 17.

² NAe 3.

³ Kol 1,26

tanúsítanunk is kell, hogy összetartozunk Krisztus misztériumának hirdetésében, a megváltás misztériumának isteni és emberi vonásainak megmutatásában, s a fáradhatatlan küzdelemben, melyet azért az emberi méltóságért vívunk, melyet Krisztusban minden ember megkapott és végérvényesen elnyerhet. Ez a méltóság a fogadott istengyermekség kegyelmének méltósága, s ugyanakkor az emberi nem belső igazságának méltósága, amely méltóság – ha világunkban valóban oly jelentőssé vált – számunkra még világosabb annak az igazságnak a fényében, aki Ő maga: Jézus Krisztus.

Jézus Krisztus ugyanis szilárd alapja és örök középpontja annak a kötelező szolgálatnak és feladatnak, melyet Isten az emberre bízott. E feladatban valamennyiünknek részt kell vennünk, minden erőnket szolgálatába kell állítanunk, mert a mai kor emberének, nekünk, elsősorban erre van szükségünk. S ha úgy tűnik, hogy ezt a munkát manapság nagyobb erők akadályozzák, mint régebben, az egyúttal bizonyosság is arról, hogy e szolgálatra ma nagyobb szükség van, mint régebben, s az emberek jobban áhítoznak rá, még ha tiltakoznak is ellene. Itt érintjük az üdvrendnek azt a misztériumát, hogy az üdvösség és a kegyelem a kereszthez kötődik. Krisztus nem véletlenül mondta: „A mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok szerzik meg azt”⁴; majd hozzátette: „e világ fiai a maguk nemében okosabbak a világosság fiainál”⁵. Nyugodt lélekkel vállaljuk ezt a dorgálást, hogy olyanok lehessünk, mint Istennek azok az „erőszakos” emberei, akiket oly sokszor megfigyelhettünk az Egyház történelmében, és mostanában is láthatunk, hogy végre valamennyien tudva és szánt szándékkal vegyük magunkra a szent kötelességet, hogy megmutassuk a világnak Krisztust; hogy bárki emberfiának segítsünk fölfedezni önmagát; hogy segítsünk kortársainknak, testvéreinknek és nővéreinknek, népeknek, nemzeteknek és az egész emberiségnek, szegényeknek és a most fejlődő országoknak, egyszóval mindenkinek, hogy „megismerjék Krisztus kifürkészhetetlen gazdagságát”⁶, mely minden ember számára hozzáférhető és minden embernek kincse.

---

⁴ Mt 11,12

⁵ Lk 16,8

⁶ Ef 3,8

Szent II. János Pál pápa: Laborem exercens

vö. Lk 16,1-8

A Kinyilatkoztatás a munkáról

116. Az Ószövetség könyveiben sok hivatkozást találunk az emberi munkára s a különféle foglalkozásokra. Szó van például az orvosról,⁷ a gyógyszerészről,⁸ a kézműves-művészről,⁹ az ácsról,¹⁰ – ezeket a szavakat a mai vasmunkásokra is átvihetjük –, a fazekasról,¹¹ a földművesről,¹² az írástudóról,¹³ a hajósról,¹⁴ az építészről,¹⁵ a muzsikusról,¹⁶ a pásztorról,¹⁷ és a halászlól.¹⁸ Ismerjük az asszony munkájáról szóló szép részletet.¹⁹ Jézus Krisztus is, amikor példabeszédeket mond Isten országáról, állandóan hivatkozik az emberi munkára: a pásztor,²⁰ a földműves,²¹ az orvos,²² a magvető,²³ a családfő,²⁴ a szolga,²⁵ a gondnok,²⁶ a halász,²⁷ a kereskedő,²⁸ és a napszámos²⁹ munkájára. Beszél az asszonyok különféle munkáiról is.³⁰ Az Apostolok tevékenységét az aratók³¹ vagy a halászok³² kétékezi munkájához hasonlítja, de hivatkozik az írástudók munkájára is.³³

---

⁷ vö. Sir 38,1

⁸ vö. Sir 38,4-8

⁹ vö. Kiv 31,1-5; Sir 38,21

¹⁰ vö. Ter 4,22; Iz 44,12

¹¹ vö. Jer 18,3; Sir 38,29

¹² vö. Ter 9,20; Iz 5,1

¹³ vö. Préd 12,9-12; Sir 39,1-8

¹⁴ vö. Zsolt 108,23-30; Bölcs 14,2-3a

¹⁵ vö. Ter 11,3; 2Kir 12,12; 22,5

¹⁶ vö. Ter 4,21

¹⁷ vö. Ter 4,2; 37,3; Kiv 3,1; 1Sám 16,11

¹⁸ vö. Ez 47,10

¹⁹ vö. Péld 31,15-27

²⁰ Jn 10,1-16

²¹ vö. Mk 12,1-12

²² vö. Lk 4,23

²³ vö. Mk 4,1-9

²⁴ vö. Mt 13,52

²⁵ vö. Mt 24,45; Lk 12,42-48

²⁶ vö. Lk 16,1-8

²⁷ vö. Mt 13,47-50

²⁸ vö. Mt 13,54

²⁹ vö. Mt 20,1-16

³⁰ vö. Mt 13,33; Lk 15,8

³¹ vö. Mt 9,37; Jn 4,35-38

³² vö. Mt 4,19

³³ vö. Mt 13,52

2.3. Liturgikus vonal

Az evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának egyéb szövegeivel

A mai *evangélium* tulajdonképp arra figyelmeztet, hogy az evilági javakat is az Isten Országának és annak örömhírének fényében, ahhoz méltó módon kezeljük. „Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű”. A földi vagyont és értékeket nem szabad önző módon kuporgatni, jogtalanul eltulajdonítani, a szegényeket és szűkölködőket semmibe venni, megrövidíteni és kismizmizni, ahogyan az *olvasmányból* (Ám 8,4-7) hallhatjuk. E gondolatokkal is kapcsolatba hozható, hogy a *szentleckében* (1Tim 2,1-8) halljuk, hogy Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére”.

„Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű” – ismét e gondolattal csengenek egybe a *válaszos zsoltár* szavai: „Fölséges az Úr minden nép fölött, dicsősége magasabb az egeknél. Ki olyan, mint a mi Istenünk, aki a magasságban trónol, lehajol, hogy letekintszen az égre és a földre”. Isten az egyetlen, aki valóban hűséges a kicsinyekhez.

Az *alleluja vers* (2Kor 8,9) az anyagi javak kapcsán világít rá azok esetlegességére, s a világ szemében „szegénység” nagyságát hirdeti Krisztus példáján: „Jézus Krisztus – bár gazdag volt – szegénnyé lett értetek, hogy szegénysége által gazdaggá legyetek”.

Az *egyetemes könyörgések* mind az evangélium szellemében fogalmaz meg kéréseket, hogy a földön ránk bízottakban Istenhez hűek lehessünk: „Kérjük, testvéreim, Urunkat, a mindenható Istent, hogy okos és hűséges szolgálóinak bizonyuljunk!” (papi bevezető); „Segítsd Egyházadat, hogy a rábízott szent titkoknak hűséges kezelője legyen!” (első könyörgés); „Világosítsd meg a népek vezetőit, hogy a közhatalmat igazságosan és szeretettel gyakorolják!” (második könyörgés); „Segíts mindnyájunkat, hogy földi javainkból sok jót tehesünk embertársainkkal!” (harmadik könyörgés); „Add, hogy a fiatalok a jó ügy szolgálatába állítsák testük erejét és lelkük tehetségét!” (negyedik könyörgés); „Urunk, Istenünk! Te szolgálatodba fogadtál minket, és nagy értéket bízál ránk. Add, hogy egész szívvel szolgáljunk neked, és a ránk bízott javakat a te szent terveid szerint használjuk!” (papi záró könyörgés). Ehhez kapcsolódva hangzik el az első választható *áldozási ének* (Zsolt 118,4-5) is: „Azt parancsoltad nekünk, hogy pontosan megtartsuk tanításodat. Adj jó irányt útjaimnak, hogy mindig akaratodat kövessem”.

2.4. Pedagógiai vonal

2.4.1. Tantörténet

„Az Úr dicsérte a hűtlen intézőt, hogy okosan járt el.” (Lk 16,8)

A tányér

Egy fiatalember, aki talán nem ismerte a tékozló fiú történetét vagy csak a példabeszéd kezdő sorait olvasta, egyszer elhatározta, hogy kikéri apjától a család rá eső örökségét, s elindul, hogy szerencsét próbáljon a világban. Az apja elé állt, s előadta, hogy jól ismeri a munkának az értékét, már képes magáról gondoskodni, tehát adják oda neki mindazt, ami jár neki a család vagyonából.

Az apja kicsit elcsodálkozott a kérésen, de a következőképpen egyezett bele:

- Amikor idehozod nekem az első tányért, amiért megdolgoztál, megkapod az örökrészed és elmehetsz.

Mi sem könnyebb ennél - gondolta magában a fiú, aztán odament az édesanyjához, kért tőle egy tányért, amelyet az apjához vitt. Az apa átvette a tányért, rögtön megismerte a családi darabot, egy mozdulattal a földhöz vágta és csak ennyit mondott:

- Fiam, ezért nem te dolgoztál meg, hanem én.

A fiú másnapra új tervet eszelt ki, egy lopott tányért vitt, de apja tudván, hogy ilyen gyorsan nem lehet becsületes munkával egy tányért megszerezni, ezt is a földhöz vágta mondván:

- Fiam, ezért te nem dolgoztál meg.

A következő napon a fiú rokonoknál volt látogatóban, hosszasan dicsérte a szép étkezészetet, aminek "jutalmaként" ajándékba kapott egy tányért. Ezt adta apjának, aki széttörte ezt is tudván, hogy biztosan ezért sem kellett megdolgoznia a fiának. Negyednap a fiú egy barátjától kölcsönként tányérral állt apja elé, aki - bár látszott rajta, hogy sajnálja - ezt is úgy vágta a földhöz, hogy azonnal ripityára tört, aztán ezt mondta:

- Fiam, ezért más dolgozott meg, de nem te.

A fiú kezdte megérteni, hogy mit hibázott, ezért a következő héten alkalmi munkát vállalt, hogy tányért tudjon venni. Egész heti fizetéséért még egy készletet sem kapott, csak mindössze öt tányért.

Az elsőt odaadta édesanyjának, a másodikat elvitte a boltba, ahonnan ellopta, a harmadikat odaadta ajándékba egy szegény koldusnak, akivel találkozott, a negyediket visszaadta a barátjának, akitől kölcsön kérte, s az ötödikkel boldogan indult apjához, s ezzel adta a kezébe:

- Apám, ezért megdolgoztam, ezt ne törd össze! Most már tudom, hogy mennyit kell dolgozni egy tányérért. Értékelem, hogy mennyit fáradoztál családunkért. Nem érdemlem meg ingyen azt, amiért te dolgoztál, ezért inkább itthon maradok.

Forrás: <http://havannacsoport.hu/index.php/tanulsagos-tortenetek/az-osszetort-tanyer>

„Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki a kicsiben hűtlen, az a nagyban is.” (Lk 16,10)

Mi a teendő?

Mi a teendő, ha egyik gyerek egészen másképpen gondolkodik valamiről, mint a másik?

Két testvéréről van most szó, Szilviről és Mikiről. Miki a kerékpárját javítgatta az udvaron, és egy nagy légy folyton a feje körül röpködött. Próbálta elhajtani, de csak-csak visszatért. Erre fogott egy befőttés üveget, addig ügyeskedett, amíg a légy beleszállt, és azt gondolta, amint készen lesz a javítással, kiviszi az erdőbe, legalább is a hozzájuk közel fekvő szélére, és ott engedi el...

Eddig minden jó lett volna, csak hogy Miki alig hagyott ki valami alkalmat, hogy a húgát ne bosszantsa. Odahívta magához:

- Idenézz, mit fogtam! Ilyen nagy légy a lovak körül szokott keringeni, és valahogy idetévedt. Látod, milyen boldogtalan ebben az üvegben. De hát itt mérföldnyi körzetben nincsenek lovak, beviszem a te szobádba! Egészen jól meglesztek, nem? Szilvi erre visítani kezdett, természetesen Miki ezen jót nevetett, és csak azért is kergette őt az üveggel együtt. Szilvi anyja után kiabált:

- Anyu, mondd meg neki, hogy pusztítsa el!

Anya abbahagyta az ebéd főzést, hogy igazságot szolgáltatson gyermekei között:

- Miki, ne gyötörd a húgodat! Vidd ki a legyet a szabadba, és engedd el!

- Ne! - kiabált Szilvi, - ölje meg!

- Ilyen irgalmatlan vagy? - Jól van, már jó a biciklim, kiviszem az erdőbe, te kényeskedő!

Szilvi anyjához fordult:

- Miért vesződik vele annyit? Nem lenne egyszerűbb rálépni?

- Nem vetted észre, hogy Miki mennyire törődik az állatokkal? És készakarva sem bánt senkit, különösen nem a gyengébbeket...

- Akkor engem miért bosszant?

- Mert te nem vagy gyenge, és csakugyan mindenért képes vagy bosszankodni!

- Ez sajnos igaz, de mondd, anyu, egy olyan piszkos, nagy légy, amely nincs is a helyén közöttünk, nem érdemelné meg, hogy eltapossák?

- Hm. Lehet, hogy igazad van, de azért én örülök, hogy Isten nem gondolkodik hasonlóképpen. Mert bizonyos értelemben sokszor mi is olyanok vagyunk, mint ez a légy. Szennyesek vagyunk, ingereljük Őt, és Ő szentségében eltáposhatna bennünket. De irgalmas hozzánk.

Tudod, mi az irgalom? A meg nem érdemelt szeretet, könyörület.

Szilvi meglepetten hallgatta anyját, aki indult már újra a konyha felé. Még azt mondta neki:

- Szilvikém, az csak hasonlat volt, és minden hasonlat sántít. Ne is gondoldj többet a légyre, csak azt jegyezd meg az egészből, hogy Isten bűneink ellenére sem semmisít meg bennünket, ad alkalmat arra, hogy megtudjuk, mi az Ő akarata velünk,

Gondolj Isten irgalmára! Isten kegyes és irgalmas.

„Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy. (Nehemiás 9,31)”

Forrás: <http://havannacsoport.hu/index.php/tanulsagos-tortenetek/mi-a-teendo>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó versek

„Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki a kicsiben hűtlen, az a nagyban is.” (Lk 16,10)

Kovács Bettina - Jobb világ

Jobb világot akar minden ember,
De sokszor fél és sok mindent nem mer.
Semmit sem tesz a jóért,
Nem harcol az igazságért.

Nem küzd, hogy megvalósítsa a szebbet, a jobbat,
Mert meggátolja, hogy más akkor mit gondolhat.
Mások véleménye mindig fontosabb,
Mint az, hogy az ember, hogy lehetne boldogabb.

Tedd fel a kérdést magadnak:

Ez az amit megálmodtam magamnak?
Ilyen életet akarok én élni?
Követni másokat és mindig bólogatni?

Nem, te többre vagy képes,
Isten szemében nagy kincs vagy és értékes.
Egy olyan ember akire büszke lehet,
Akitől sokat kérhet és sokat vehet.

S a jobb világot meg tudod teremteni,
De ezért neked kell tenni.
S Ő segíteni fog mindenben,
Hogy szép lassan előre haladj az életben.

Viszont dolgoznod kell érte,
Úgy, ahogy Jézus tette.
Hirdetni a csodás üzenetet,
S megalkotni egy jobb életet.

Hát ennyi a feladat,
Képesnek érzed rá magadat?
Ne feledd: Az ítélezők jönnek - mennek,
De Isten gyermekei egy jobb világ részesei lesznek.

Forrás: <https://keresztényversek.blog.hu/>

Kovács Bettina – Az értékes fa

Csak egy kereszt - talán gondolod,
De mondd: Ez a kereszt számodra mit adott?
Ez a szó vajon mit jelent neked?

Mi belőle a te értéked?

Lehet, hogy csak egy kis semmiség,
De ez a keresztfélett egyszer elborult az ég.
Egy szomorú nap sötét óráján,
Mehalt Jézus a keresztfáján.

Kínok között szenvedett értünk,
Hogy a bűntől mentesek legyünk.
Azon a fán ott volt egy csodálatos kincs,
S amit tett, arra megfelelő szó nincs.

Most hogy tekintesz erre a fára?
Neked mennyit ér az ára?
Az, ami egykor megtartotta Jézus testét,
Számomra ma felbecsülhetetlen érték.

Forrás: <https://keresztenyversek.blog.hu>

Kovács Bettina – A mai tékozló

Olyan sok dolog van az életben,
Ami miatt hiszek Istenben.
De a világ is csábító,
Minden ami rossz, olyan izgató.

Szeretnék úgy élni ahogy nekem jó,
Csak suhanni a világgal, mint egy féktelen hajó.
Ne legyen törvény se szabály,
Ne kelljen tennem semmit, ha nem muszáj.

Ne parancsoljon nekem senki,
Én így szeretnék élni.
A határokat magamnak szabom meg,
Csak így van értelme mindennek.

Tetszik ez az élet,
Az ember jobbat nem is kérhet.
A magam ura vagyok,
S mindent - mindent megkapok.

De egy idő után szép lassan rájövök,
Ebben az életben csak Isten örök.
Mert szeretetet, békét, tiszteletet,
Pénzen vásárolni nem lehet.

És most mit csináljak?
Vajon az Úr elé hogyan álljak?
Én, aki egykor olyan büszke voltam,
Mára már összeomlottam.

De azért teszek egy próbát,
Imában kérem Isten bocsánatát.
Feltárom előtte az összes vétkem,
Mindig vezessen - csak erre kérem.

És kegyelméből visszafogadott újra,
Visszavezetett a megfelelő útra.
Új emberként élhetek,
S ettől szebbet már nem is kérhetek.

Forrás: <https://keresztenyversek.blog.hu>

„Az Úr dicsérte a hűtlen intézőt, hogy okosan járt el.” (Lk 16,8)

Kovács Bettina – A nagy küzdelem

Amikor elhatároztam, hogy Istent követem,
Az összes bűnöm a lábához letettem.
Minden hibát és vétket elhagytam,
A rossz szokásoktól megszabadultam.

És megfogadtam, hogy erős leszek,
Mert én most már az Úrban hiszek.
Jöhet bármi, ellenállok,
Hisz Nála megnyugvást találok.

És jött is a kísértés nagy örömmel,
Hogy ő engem most veszít el.
A Sátán már mindenről gondoskodott,
A gyengeségeimről is sokat tudott.

Megtámadott a legnagyobb bűnömmel,
S én harcoltam minden erőmmel.
Habár küzdöttem, mégis elbuktam,
Magamat megmenteni nem tudtam.

Most itt állok összetörten,
S Ó nevet rajtam önfeledten.
Hogy bármit is teszek, csak veszíték,
Hiába, ellene nem győzhetek.

Megtört szívvel kérek Istentől bocsánatot,
Hogy az ígéretem ilyen rövid ideig tartott.
Pedig annyira akartam jó lenni,
De be kell látnom, ezt egyedül nem tudom megtenni.

Szükségem van Rá, hogy vezessen,
Minden nap újra megerősítsen.
Mert ahol az emberi erőnek vége,

Ott kezdődik Isten segítsége.

Tudom, hogy egymagam semmit sem érek,
Csak akkor, ha az Úrhoz térek.
S mindig, amikor a bűneimmel küzdök,
Hiszem, hogy Istennel együtt győzök.

Forrás: <https://keresztenyversek.blog.hu>

Túrmezei Erzsébet fordítása Maria Nels után németből – Biztatás

Hidd el,
az utat veled járóknak szüksége van
jóságodra, megértésedre bizonyosan.
Tiszta, egyenes lelkületed,
mely hirtelen ítélkezéstől ment,
hűséget tart, igazat mond,
bizonyos nemet, igent;
veled a tisztaság jelenlétére,
szavad súlyára, szelíd erejére,
s arra, amit leginkább nélkülöznek,
hogy úgy járj közöttük, mint ismerője
a Világosságnak, az Öröknek.

Forrás: <https://szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

2.4. Kérdések az evangéliumhoz

- Életem alapdöntését ki mellett hoztam meg? Kiért élek?
- Hogyan tudnék ma elszámolni Jézusnak mindazzal, amit kaptam?

3. Oratio – imádság

A szentmise első könyörgése

Mennyei Atyánk, te az isten- és emberszeretet parancsában foglaltad össze szent törvényedet. Add, hogy parancsaidat megtartva eljussunk az örök életre. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Evangeliumhoz kapcsolódó fohász

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el az erősség Szentlelkét, hogy mindig melletted döntsek, és hűségesen tudjalak szolgálni téged! Ámen.

4. Contemplatio – szemlélődés

Fotó az evangéliumi szakaszhoz

Forrás: https://pixabay.com/hu/photos/napkelte-reggeli-naps%C3%BCt%C3%A9st-sun-4473359/?fbclid=IwAR11w0Ux6IYHEaRAVGyKOpXzzWJAqpJ_oxsn7jCI4IRM-MfLSr5Z_LdSzLY

5. Condivisio – megosztás

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az Úr nem nagy dolgokat kér tőlem kicsi hűséggel, hanem kis dolgokat nagy hűséggel!
- Isten mindig ad esélyt, hogy helyre hozzam a hibáimat, s mellette döntsek.

6. Actio – tettekre váltás

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- A földi életem legyen Isten iránti teljes szolgálat és önátadás! Ezt a döntést minden reggel újítsam meg, és szítsam fel magamban.
- Mindig tudjam, hogy kinek szolgálok.